

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones De Matrimonio

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio V. Argumentum. Inquiritur, Quænam sit Materia, & Forma Sacramenti Matrimonii? Referuntur octo opiniones diversæ; quarum tres ultimæ tanquam magis probabiles commendantur. Videlicet, quòd ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94595](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94595)

tum sunt duo inseparabilia. 2. Quia ex Concil. Florentin. ac Tridentin. omnia Matrimonia fidelium sunt Sacramenta. 3. Quia alias nulla esset differentia inter Matrimonia contracta per Procuratorem, vel per Epistolam ab infidelibus, & inter illa sic contracta per baptizatos. 4. Quia Concilium Tridentinum circa Matrimonia nil aliud de novo requisivit, nisi publicitatem, idest praesentiam Parochi, & duorum testium. Igitur sicut ante Concilium fieri poterant Matrimonia per Procuratorem, ac etiam per Epistolas; ita & nunc possunt iniri; quia Procurator praestat assensum coram Parocho, & testibus; & coram iisdem legi possunt Epistolae contrahentium. Quare hanc opinionem amplectuntur Valentia, Pontius, Villalobos, & alii, quos citat, & sequitur Diana Coordin. d. tom. 6. tract. 6. resol. 60. §. 2. inter quos ipse Sanchez de Matrim. d. lib. 2. disp. 11. per totam, necnon disp. 12. quibus novissime adherent Barbosa d. lib. 3. Vol. 85. n. 15. ubi alios cumulat; necnon Mastrius de Matrim. disp. 7. n. 62. ubi appellat hanc opinionem communior, ac probabilior, atque Emin. Card. de Laurea eod. tract. disp. 13. art. 12. & §. 13. qui respondet rationi contrariae dicendo, speciale esse in Sacramento Matrimonii, ut possit fieri inter absentes, quia ejus essentia innititur contractui; & quodcumque contractus sit valide à baptizatis, etiam Sacramentum statim perficitur; nihilque obest, quod effectus Sacramenti, scilicet gratia recipiatur ab absentibus; nam etiam ad intuitum suffragiorum, quae pro animabus Purgatorii fiunt super terram, Deus poenas relaxat iisdem degentibus subter terram. Similitudo autem absolutionis Sacramentalis non stringit, quod dari non possit absentibus; Sacramentum enim Pœnitentiae requirit praesentiam Rei confitentis ob ruborem illum, quem sentit in confitendo, & ob actus necessarios contritionis, vel attritionis; qui actus non sunt necessarii in contractu Matrimonii.

Hoc unum Studiosus Lector dignetur notare, quod ex Villalobos advenit Diana ubi proxime §. 4. videlicet, bonum esse ad tollendos scrupulos, quando contingat Matrimonium contrahi per Procuratorem inter absentes, (ut fieri solet inter magnos Principes) bonum esse, inquam, quod quando simul conveniunt, & Uxor ad Statum, Civitatemque Mariti, vel Maritus ad Civitatem Uxoris ingreditur, statim se praesentent coram proprio Parocho, & testibus; ac coram ipsis renovent consensum, & praesentialiter Matrimonium contrahant, recipiendo benedictionem à Parocho, & alias Ecclesiae Cæremonias Sacras observando; ut certi sint de inito Sacramento, & de effectibus ejus; qui sunt gratia sanctificans, ac alia auxilia coelestia ad ferenda onera Matrimonii. Ita fecisse Augustissimum gloriosae memoriae Imperatorem Leopoldum Anno 1665. narravit Nobilis Vir Nicolaus Sagredo, Orator Venetus apud eandem Caesarem Majestatem Serenissimae suae Reipublicae Venetae, ut legitur in ejus Epistola diei 12. Decembris 1665. inter illas Antonii Bulifon Typis impressas Puteoli Anno 1685. ad pag. 222. & seqq. Cum enim ipse Caesar contraxisset Matrimonium per Procuratorem cum Serenissima Margarita Theresia filia Regis Hispaniarum Philippo IV. cumque ex Madrito Viennam adven-

tasset hæc nova Uxor, sic praedictus Orator Sagredo retulit.

Serenissimo Principe

Seguì Domenica 5. del corrente l'ingresso dell' Augustissima Sposa in questa Città di Vienna. Fecel' Imperatore alzare un superbo Padiglione da guerra, meza lega distante dalla Città, e dentro una capace stanza di tersissimi cristalli ricevè la Sposa all' arrivo, che vi fece da Ebestorf. Omnis Aulicorum Militum phalangum, Ducum, Principum, Magistratum, ac aliorum associantium ingressum in Civitatem narrationibus, subdit Orator: Arrivate poi le loro Maestà alla Chiesa di Sant' Agostino de Riformati, smontate di cavallo, e di cocchio, baciaron ginocchioni con pietosa humiltà la Croce, che gli porse Monsignor Nunzio del Pontefice assistito dal Clero, e da molti Vescovi, e Prelati con Mitre. L' Imperatrice Madre con tutte le Dame, Cardinale d' Arrach, ed Ambasciatori delle Corone l' attendea alla porta: e dopo gl' Inni, e Canti, Monsignor Nuncio si accostò alle Maestà loro, e fece a parte l'interrogazione, se intendevano approvare, e confermare il Matrimonio in faciem Ecclesiae, stabilito per Procuratorem in Madrid? Ed havutane la vicendevole confermazione, benedì in nome del Signore, & in Virtù di speciale Delegazione Pontificia gli Sposi, e le Augustissime Nozze, impetrando loro con breve Orazione Prole numerosa, e felicissimi Successi. Così si passò alle stanze dell' Imperadore, poi alla cena con bell' ordine disposta, appartata in una gran Sala trà concerti di Musica, ed allegrezza, &c. En igitur servatum in praxi monitum Dianae Coordinati d. tom. 2. tract. 6. resol. 60. §. 4. ita dicentis: Unde sic faciendo, si forte non receperunt Sacramentum, postea illud recipiant.

DECISIO V.

ARGUMENTUM.

Inquiritur, Quænam sit Materia, & Forma Sacramenti Matrimonii? Referuntur octo opiniones diversae; quarum tres ultimae tanquam magis probabiles commendantur. Videlicet, quod Materia vel sit contrahentium corpora; Forma eorum traditio per verba, aut nutus æquivalentes. Vel quod consensus Conjugum sit Materia: Ejusdem verò consensus expressio verbalis sit Forma. Vel quod Materia, & Forma sint Verba contrahentium sub diverso tamen respectu: nempe Materia dum traditionem corporum; Forma, dum eorumdem corporum receptionem expriment. Tandem ostenditur, An Muti, & Surdi à nativitate possint contrahere Matrimonium; seu in Religione profiteri?

SUMMARIUM.

1 Theologorum varietas circa Materiam, & Formam Matrimonii.

C 3

2 Con-

- 2 *Consensus mutuus an sit Materia Matrimonii. Forma verba illa: Derelinquet homo patrem, & matrem suam, &c.*
- 3 *Forma Matrimonii an sint Verba Sacerdotis: Coniungo Vos &c.*
- 4 *Verba priora unius contrahentis an sint Materia: posteriora alterius an sint Forma Matrimonii?*
- 5 *Consensus an sit Forma; actus verò præcedentes an sint materia Matrimonii?*
- 6 *Conformitas ad legem an sit Forma Matrimonii?*
- 7 *Corpora contrahentium Matrimonium an sint ejus Materia? Forma verò Verba exprimantia consensum? & num. 16.*
- 8 *Materia remota non facit Sacramentum; sed proxima.*
- 9 *Traditio corporum in Matrimonio est Materia proxima.*
- 10 *In Matrimonio idem est Materia, & Minister.*
- 11 *Consensus mutuus est Materia: ejus expressio est Forma Matrimonii. & num. 17.*
- 12 *Materia Sacramenti debet esse sensibilis. & num. 15.*
- 13 *Dolor internus peccatoris quomodo sit Materia Sacramenti Pœnitentia?*
- 14 *Verba utriusque conjugis quomodo possint esse Materia, & Forma Matrimonii? & num. 18.*
- 15 *Materia debet esse transiens in Sacramento transeunte.*
- 19 *Muti, & Surdi à nativitate an possint contrahere Matrimonium? Quòd non; rationes tres.*
- 20 *Quòd sic? Et quare?*
- 11 *Æthiopes non voce, sed nutibus loquentes.*
- 22 *Mutus, ac Surdus, si etiam sit cæcus à nativitate, non potest contrahere Matrimonium.*
- 23 *Mutus, & Surdus simul an possit facere Professionem Regularem?*
- 24 *Contrahentes Matrimonium an faciant duo, vel unum Sacramentum?*

Cum itaque Matrimonium sit Sacramentum conferens gratiam sanctificantem, ex opere operato, illud dignè suscipientibus, ut supra comprobavimus; & omne Sacramentum constet ex materia, & forma, ac intentione Ministri, & suscipientis, ut ex Decreto Eugenii IV. de *Unione Armenor.* docent omnes Theologi, & nos diximus in nostris *Decisionibus De Sacrament.* in genere decis. 1. n. 8. idcirco in præsentem inquirendum venit, *Quæ sit Materia, & Quæ Forma Sacramenti Matrimonii?* Sed quia ipse Eugenius IV. in Concilio Florentino in supradicto Decreto, materiam, & formam aliorum Sacramentorum assignavit; non etiam hujus Sacramenti Matrimonii; idcirco Theologi de hac re disputant, & adeò variè discunt, ut recte Maffio disp. 7. de *Matrim.* n. 44. hic verè locum habeat adagium, *Quot capita, tot*

Sententiæ; siquidem circa Materiam, & Formam Sacramenti Matrimonii, plurimæ reperiuntur opiniones, quas referunt Sanchez eod. tract. de Matrim. lib. 2. disp. 6. Layman lib. 5. tract. 10. punct. 1. cap. 2. & alii allegati per Dianam in part. 3. tract. 4. resol. 250. reposita in ejus opere coordinato tom. 2. tract. 6. resol. 97. & præcipuè sunt sequentes.

Prima est Catherini in *Opuscul. de Matrim. quest. 1.* asserentis Sacramenti Matrimonii Materiam esse utriusque Conjugis consensum mutuum, verbis, vel nutibus sufficientibus expressum: Formam verò esse verbum Dei, de quo in *Genes. 2. 24.* & Christi in *Matth. 19. 5.* sanctificans omne Matrimonium, quamvis semel tantum fuerit prolatum, nempe: Propter hoc relinquet homo Patrem suum, & Matrem suam, & adhaerebit Uxori suæ, & erunt duo in carne una. Sed hæc opinio est improbabilis, quo ad formam, quia omnia Sacramenta dum conficiuntur, requirunt suam materiam, & formam præsentem, quæ tunc moraliter proferatur in eodem tempore, toties quoties fit Sacramentum, quapropter verba supradicta semel prolata ab initio mundi, & semel à Christo Domino repetita, non possunt esse Forma pro omnibus, & singulis Matrimoniis usque ad finem mundi celebrandis.

Secunda opinio est Cani lib. 8. de *locis Theologic. cap. 5.* dicentis: Materiam quidem hujus Sacramenti esse consensum contrahentium verbis, vel signis expressum, at Formam esse verba, quæ profert Sacerdos coniungens ipsos contrahentes in Matrimonio, dum dicit: *Ego coniungo Vos in Matrimonio in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen;* subdens Auctor prædictus, quòd si desit Sacerdos, & Matrimonium fiat sine Sacerdotis præsentia, est quidem validus contractus, non tamen Sacramentum. Sed hæc quoque opinio communiter rejicitur à Theologis, quia ante Concilium Tridentinum Matrimonium erat Sacramentum, etsi clandestinè factum, & absque præsentia Sacerdotis, ac etiam quia Eugenius IV. in Concilio Florentino in cit. *Decreto de Sacramentis* §. 16. Sacerdotem non requirit, neque illum pro causa efficiente nominat; sed tantummodo ait: *Causa efficiens Matrimonii regulariter est mutuus consensus per verba de præsentii expressus.* Ergo nullo modo verba Sacerdotis possunt obtinere locum Formæ hujus Sacramenti.

Tertia est opinio Richardi in 4. lib. sent. dist. 26. art. 4. quest. 2. scribentis, priora verba ab uno ex contrahentibus prolata esse Materiam Matrimonii; posteriora verò, quæ ab altero contrahente proferuntur, esse Formam: adeò ut dum Vir dicit: *Ego accipio te N. in Uxorem;* hæc verba sint materia Sacramenti; & dum Mulier respondet: *Ego te accipio in Maritum;* hæc verba habeant vim formæ: idemque fore censendum; si prius loquatur mulier, & ei Vir respondeat, videlicet, quòd verba mulieris reputentur Materia; Viri verò verba posteriora dicta censeantur Forma. Hæc opinio placet Victoræ in *Summa* n. 245. Henriquezio lib. 11. c. 2. & aliis, sed rejicitur à cæteris Theologis, tum quia Sacramentum Matrimonii non haberet Materiam, & Formam certas, sed vagas; esset enim in potestate contrahentium ex materia facere

facere formam, & ex forma facere materiam loquendo prius, vel posterius; tum etiam quia si loquerentur ambo uno & eodem tempore destrueretur Materia, & Forma; quia cognosci non possent, imò non essent verba priora, ac verba posteriora.

Quarta est opinio Viguierii in *Instit. cap. 16.* docentis, Formam Matrimonii esse consensum contrahentium verbis expressum, sive verba exprimentia consensum: Materiam verò esse alios præcedentes actus eorundem contrahentium. Porro nec ista opinio amplectitur ab aliis, quia non ostendit, qui sint tales actus præcedentes expressionem consensu; quia hi vel sunt Sponsalia, vel Instrumentum Dotis, aut Scriptum nuptiale, & similes: At nullus horum potest vocari materia Sacramenti Matrimonii, quia non raro contrahitur sine illis.

Quinta opinio est Hiquei in *Commentar. disp. 26. num. 71.* & Poncii *disp. 49. quest. 5.* asserentium Materiam huius Sacramenti esse contractum mutuum; Formam verò esse conformitatem ad legem, seu ad divinam institutionem; à qua provenit gratia. Sed non solum obscura est hæc opinio, & difficilis intellectu; sed non potest esse vera: quia materia, & forma Sacramenti debet consistere in aliqua re sensibili, à Deo instituta in signum efficacis gratiæ conferendæ; talis autem dici non potest neque asserta conformitas legi, neque Divina institutio; neutra enim censetur res sensibilis.

Sexta opinio, quæ inter probabiliores admittitur, est S. Antonini 3. p. tit. 1. cap. 2. art. 1. nec non Vasquezii tom. 4. in 3. p. disp. 3. de Matrim. cap. 5. & aliorum citatorum à Collegio Salmanticensi tom. 12. De Matrim. tract. 9. cap. 3. num. 58. & à Laymano lib. 5. tract. 10. punct. 1. cap. 2. n. 3. tenentium, Materiam Sacramenti Matrimonii esse corpora contrahentium mutuo tradita, vel tradenda: Formam verò esse verba, vel alia signa externa æquivalentia, quibus exprimitur internus consensus eorundem corporum mutue traditionis, & translationis. Probatur hæc opinio ita. Christus Dominus, ut passim reperunt Theologi, in nullo penitus immutavit contractum Matrimonii; sed solummodo exivit illum ad statum Sacramenti, ut esset gratiæ collativus. Ergo eadem Materia, & Forma est assignanda in hoc contractu, quæ in aliis Contractibus civilibus assignari solent, quæ Sacramenta non sunt. Liquidò autem constat in aliis contractibus Materiam illam esse, de qua contrahitur, ut in venditione domus, vel equi, ipsa domus, vel ipse equus; Formam verò esse mutuum contrahentium consensum signis externis, & sensibilibus expressum circa eundem contractum. Igitur cum eadem sit Materia, & Forma Matrimonii; quantenus Sacramentum est, & quantenus contractus; & materia huius contractus sint corpora mutuo tradenda; forma autem consensus expressio circa eandem traditionem, concludenter dicitur, Materiam Sacramenti Matrimonii esse corpora tradenda contrahentium; Formam verò expressionem consensus per verba, aut signa, vel nutus æquivalentes circa eandem corporum mutuam traditionem. Probatur secundo hæc opinio ita. Eugenius IV. in præcitato Decreto Fidei de Sacram. dicit: *Omnia Sacramenta tribus perfici Rebus, tanquam*

Materia; Verbis, tanquam Forma; & Intentione Ministri. Sed secundum hanc opinionem corpora tradenda à contrahentibus Matrimonium sunt res, eorundem consensus expressio stat in verbis; intentio quoque ipsorum concurret tanquam Ministrorum: Ergo supradicta verè, & propriè sunt Materia, & Forma Sacramenti Matrimonii. His, & aliis argumentis, quæ brevitate gratia omittuntur, hæc opinio recensetur inter magis probabiles apud Mastrium de Matrim. d. disp. 7. num. 53. in 4. sent.

Nihilominus Salmanticenses, qui eam laudant, sed non amplectuntur, duo obijciunt contra illam, Unum est, Sacramentorum Materia alia est remota, seu *circa quam*; & alia est proxima, seu *ex qua*. Prima non facit Sacramentum; sed secunda; exempli gratia in Baptismo Aqua est quidem materia remota; sed ipsa non est Sacramentum: at effusio aquæ, seu ablutio baptizando cum aqua, quæ est materia proxima, facit Baptismi Sacramentum. Igitur corpora contrahentium esto, quod sint materia Sacramenti Matrimonii; tamen sunt materia remota; quæ ex se non facit Sacramentum. Alterum obiectum est. In Sacramentis Materia debet esse distincta à Ministro; & Minister non potest esse idem cum Materia. Sed in præfata quarta opinione, Materia, & Minister sunt unum & idem. Ergo non est probabilis opinio.

Ceterum respondetur, hæc obiecta de facili tolli, quia quoad primum; corpora contrahentium sunt quidem materia remota; at eorum traditio, quæ fit in actu contrahendi, & suscipiendi Sacramentum Matrimonii, est materia proxima; prout aqua in Baptismo, tanquam quid materiale, est materia remota, & *circa quam*; ejus verò traditio, per abluionem, est materia proxima & *ex qua*. Ad secundum respondetur procedere in aliis Sacramentis, non in Matrimonio; & ratio differentiæ est, quia Sacramentum Matrimonii sequitur naturam contractus, huius autem contractus Matrimonialis natura est, ut idem sit Materia, ac Minister sub diverso respectu; quia qui efficit contractum est ipse contrahens tanquam Minister; & Materia ejusdem contractus est corpus alteri coniugi tradendum, circa quod versatur contractus. Ita Mastrius d. disp. 7. num. 58.

Septima est opinio Navarri in *Manuali cap. 22. num. 20.* & aliorum Canonistarum docentium, Materiam Sacramenti Matrimonii esse mutuum consensum contrahentium; Formam verò consistere in verbis, quibus ille consensus exprimitur; nam per verba prædictus consensus informatur, & determinatur. Placet hæc opinio Valentis *disp. 10. de Matrim. quest. 1. punct. 6.* & Averte *ead. tract. q. 2. sect. 3.* & eam docuerunt Capreolus in 4. dist. 26. qu. Ulic. art. 3. & Rebellus de obl. *just. libr. 2. q. 4. sect. 3. num. 13.* & se fundant in doctrina S. Thomæ, qui in 4. dist. 26. q. 2. art. 1. in solut. ad 1. dicit, verba conjugum esse formam huius Sacramenti; & in solut. ad 2. habet, actus conjugum esse materiam illius; hi autem actus sunt consensus interni utriusque contrahentis.

Adhuc tamen impugnatur à pluribus hæc opinio ita: Materia Sacramenti debet esse sensibilis; siquidem sensibile signum est omne Sacramentum. At consensus internus non est sensibilis, cum sit purè spiritualis; non cadens sub sensu hominum, qui necesse habent, ut res cadant sub

sub sensibus ad hoc, ut eas intelligant; ad differentiam Angelorum, à quibus per conceptus internos percipiuntur. Ergo consensus internus contrahentium Matrimonium non potest esse materia Sacramenti Matrimonii. Respondet Aversa d. q. 2. sect. 3. quod licet consensus internus in se non cadat sub sensu, tamen fit sensibilis, & deducitur ad notitiam sensus, quando exprimitur per verba, ac nutus sensibiles; & hoc sufficit, ut possit esse Materia Sacramenti exemplo contritionis, quæ est materia Sacramenti Pœnitentiæ, etsi sit dolor internus, consistens in corde peccatoris; eò quia per ejus manifestationem fit res sensibilis, & deducitur sub sensu, dum peccator confitetur peccata sua; & de eis se dolere asseverat. Quare in definitione Sacramenti docent quidem Theologi de toto Sacramento, quod sit signum sensibilis; sed non ponunt, materiam per se, & formam per se sensibilem esse debere, sed satis esse, si una per alteram fiat suo modo sensibilis. Multi non acquiescunt huic responsioni, negantes paritatem materiæ Sacramenti Pœnitentiæ, quæ non consistit tota in dolore interno, sed etiam in confessione peccatorum, ac satisfactione, ut diximus in nostris Decisionibus, de Sacram. Pœnitent. Decif. 13. num. 1. idèd (inquiunt,) non mirum, si dolor internus sit materia sufficiens, cum sit materia partialis tantum, quæ suppletur ab aliis partibus materiæ omnino sensibilibus, nempe manifestatione culpæ, & satisfactionis. Porro adhuc responderi potest, dari Sacramentum validum Pœnitentiæ sine confessione, & sine satisfactione in illis, qui amiserunt loquelam; & per aliqua signa tantum, seu nutus manifestant dolorem iterum culpæ suarum; unde idem dici potest de consensu interno conjugum, quem manifestant, dum Matrimonium inter se ineunt; & sic hæc septima opinio inter probabiliores reputatur à Mastro in 4. sent. d. disp. 7. num. 49.

Octava tandem, & ultima opinio est Salmanticensium in d. tom. 12. tract. 9. de Matrim. cap. 14. num. 63. docentium, verba utriusque conjugis, quæ ab eis proferuntur, dum simul contrahunt Matrimonium esse Materiam, & formam hujus Sacramenti. Materiam, quatenus exprimunt traditionem corporis sui. Formam quatenus exprimunt acceptationem traditi corporis alterius. Sic itaque dicunt ibi Salmanticenses: Verba utriusque conjugis ad invicem sunt Materia, & Forma; nimirum quatenus verba unius conjugis exprimunt traditionem illius, sunt Materia; & Verba alterius; ut exprimunt acceptationem, se habent ut Forma, & e converso. Verbi gratia. Quando Vir dicit femine, Recipio te in conjugem, duo facit; scilicet exprimit traditionem sui corporis femine; & acceptationem mutue traditionis femine ad ipsum. Similiter ex parte femine quando ipsa dicit, Accipio te in Maritum, & traditionem sui, & acceptationem alterius explicat. Verba ergo utriusque conjugis, secundum quod explicant traditionem, sunt materia respectu alterius; cuius verba ut explicant acceptationem illius, se habent ut Forma; & consequenter verba istius ut explicant traditionem sui alteri, se habent ut Materia; & alterius verba, ut explicant acceptationem illius, se habent ut forma. Ac proinde in hoc Sacramento datur duplex Materia, & Forma par-

tialis, neutra tamen perfecte significans, nisi ut conjuncta cum alia. Huc usque Salmanticenses, qui postea allegant multos Theologos ita autumantes, inter quos S. Thom. 3. p. in addit. q. 42. art. 1. ad 1. & 2. Suarezium in tom. de Sacramentis q. 60. art. 8. disp. 2. sect. 1. Sanchezium lib. 2. de Matrim. disp. 5. num. 6. Petrum de Ledesma eod. tract. q. 42. art. 1. dub. 4. conclus. 7. & alios plures præcipue Carmelitas.

Probant autem hanc suam opinionem sequentibus rationibus & argumentis. *Primò*: Materia, & Forma Sacramenti debet esse sensibilis, & quando Sacramentum est transiens, debet & ipsa transiens esse. Sed non datur alia Materia, aut Forma sensibilis aptior ad Sacramentum Matrimonii, quam consensus utriusque conjugis modo dicto explicatus. Ergo. Minor probatur Talis consensus verbis, aut signis, explicatus est sensibilis, & transiens, sicut ipsum Sacramentum. Ergo verba utriusque conjugis exprimentia consensum in traditionem corporum, & reciprocam acceptationem sunt apta Materia, & Forma. *Secundò*: Sacramentum Matrimonii retinet naturam contractus, & pendet ab ejus essentia. Sed natura, & essentia contractus non pendet à re; quæ in contractu deducitur, sed à verbis contrahentium, quibus inter se proprium consensum exprimunt circa ipsum contractum. Ergo etiam in ratione Sacramenti, essentia ejus perficitur in verbis utriusque contrahentis, quatenus, per eorum verba fit corporum traditio, ac reciproca acceptatio. Non desunt tamen objecta, & argumenta contra hanc opinionem, quæ proponuntur, ac evacuantur ab iisdem Salmanticensibus d. cap. 3. à num. 66. & seqq. quæ tanquam spectantia ad Scholasticos hic non referuntur, & possunt ibi videri, prout apud Matrium in 4. sent. d. disp. 7. num. 52. nec non apud Emin. Card. de Lauræa de Matrim. disp. 13. à num. 43. & seqq.

Debent Studiosi nostri ex hucusque dictis colligere, sextam, septimam, & octavam ex relatis opinionibus, esse magis probabiles; nam pro iisdem stant gravissimi Auctores. Si quidem pro sexta (quæ docet materiam hujus Sacramenti esse corpora contrahentium tradenda, vel tradita; formam verò exprimentia consensum ejusdem traditionis) non solum stant S. Antoninus, & alii supracitati, sed novissimè eam amplectuntur doctissimus Matrius d. disp. 7. num. 53. & Emin. Card. de Lauræa d. disput. 13. num. 46. & num. 67. Pro septima (tenente, consensum esse loco Materiæ, ejus verò expressionem per verba, aut signa vim formæ habere) præter Navarrum stant omnes Canonistæ in c. Tua nos. 26. de sponsalib. ac etiam Emin. Cardinalis Toletus in Summa lib. 7. cap. 6. num. 2. Octava autem (quod Materia, & Forma consistit in Verbis conjugum denotantibus traditionem, & acceptationem reciprocam suorum corporum) amplectitur non solum à Salmanticensibus, & à Theologis ad eam supra citatis; sed etiam à Diana Coordinato tom. 2. tract. 6. resol. 97. §. 2. quæ residet in veteri part. 3. tract. 4. resol. 250. nec non à Coronio in Controvers. Celebr. lib. 5. Controv. 1. cap. 1. num. 18.

Hic autem quaeret aliquis, Utrum Mutus, & Surdus à nativitate possit contrahere Matrimonium? Et prima facie videtur responden-

dum negative. *Primò*, quia deficiente Materia, & Forma non potest fieri Sacramentum. Sed Verba contrahentium sunt Materia, & Forma Sacramenti Matrimonii secundum octavam supra relata opinionem; vel saltem habent vim Formæ secundum sextam, & septimam. Igitur cum in Muto, & Surdo deficient verba, idest Materia, & Forma. non potest ab eo fieri Sacramentum Matrimonii. *Secundo*, quia, ut pluries dictum est, Matrimonium retinet naturam contractus, quæ à Christo Domino in nihilo mutata est, quando illud elevavit ad dignitatem Sacramenti. Sanchez de *Matrim. lib. 2. disput. 11. num. 2.* Sed Mui, & Surdi de Jure Civili Matrimonium contrahere non poterant, ut demonstrat Gonzalez in *Comment. ad cap. Apud Sedem. 23. num. 5. de sponsalib. tom. 4.* Ergo neque Matrimonii Sacramentum inire. *Tertio*: Quibus non licet quod minus est, neque quod est majus potest licere; argum. *text. in l. Non debet. ubi Decius tom. 2. de Regul. Jur. l. Relegatorum. §. Potest. ff. de Interd. & Releg. l. Qui indignus. ff. de Senatorib. cap. Cum illorum. de Sent. Excomm.* Sed Mui, & Surdi simul non possunt in civilibus stipulari. *l. 1. §. Mutum. 14. ff. de Verb. Oblig. nec testamentum facere. l. Heredis. 21. ff. Qui testamentum fac. poss. l. §. 1. ff. eod.* quæ omnia minora sunt, quam Matrimonium inire. Ergo Mutus, & Surdus à nativitate non poterit Matrimonii Sacramentum contrahere.

Contrarium tamen est dicendum; ea ratione, quia licet Surdus, & Mutus verba proferre non valeat ad suum consensum exprimendum, potest supplere per nutus, & signa, ut ostendi in meis Decisionibus de *Sacram. Penitent. Decis. XXII.* ubi de Mutorum mirabili ingenio, ac industria tractavi; nutus autem, & signa sufficiunt pro interno hominis consensu declarando, juxta illud Cassiodori *lib. 4. var. Epist. ult. Homines possunt sine oris affatu suum velle declarare.* Ac illud Divi Augustini in *Jo. 23. Ecce nutu ostende quod vis*; necnon juxta relationem Plinii *lib. 6. Histor. cap. 30. scribentis: in Æthiopia nutum, motumque corporis pro sermone fuisse.* Idcirco Mutum, & Surdum posse contrahere Matrimonium, respondit Innocentius III. in *d. cap. Cum apud Sedem. 23. de Sponsalib.* & quamvis textum illum intelligendum esse vel de Muto tantum, vel de Surdo tantum; non autem de Muto, ac Surdo simul putaverint Ancharanus, Parisius Petrus Bollo, & alii relati à Barbosa in *Collect. DD. ibi*, nihilominus verius est, Summum Pontificem intellexisse de Muto, ac Surdo simul, ut comprobant Michalorius de *Surdo, & Muto cap. 49.* Barbosa & Gonzalez in *eod. cap. Cum apud Sedem*; ubi respondet argumentis contrariis dicendo, contractus, ac actus alios verba præcisè requirentes Mutum, & Surdum facere non posse; secus autem illos, in quibus consensus exprimi potest per nutus, seu signa verbis æquipollentia, & talis est contractus Matrimonii; & ided Mutos, ac Surdos à nativitate posse ritè, ac validè Matrimonium inire, ac Uxorem ducere docent, præter Canonistas citatos ab iisdem Barbosa, & Gonzalez in *d. cap. Cum apud Sedem*, ac etiam omnes Theologi, quos cumulant, & sequuntur Sanchez de *Matrim. lib. 1. disp. 8. num. 12.* & Diana Coordinatus *d. tom. 2. Doct. Clericali Tom. II. Lib. VI.*

tract. 6. resol. 116. §. 2. & resol. 117. de sumptis ex veteri part. 5. tract. 6. resol. 9. & resol. 10. ubi tamen limitat; si Mutus, ac Surdus esset etiam Cæcus à nativitate; & prædictis omnibus consentit novissimè Coronius *lib. 4. Controv. 4. cap. 1. num. 24.* ubi argumentando de Matrimonio carnali ad Matrimonium spirituale bene infert, quòd Mutus, & Surdus simul à nativitate potest esse capax Professionis Regularis, si alioqui ingeniosus sit, & docilis, ut possit signis, & nutibus intelligere obligationem vitæ Religiosæ, & suum consensum præstare ad illam amplexandam, ac profitendam; ut scripserunt etiam idem Sanchez in *Summ. lib. 5. cap. 3. num. 2. tom. 2.* & Diana Coordinatus *tom. 7. tract. 1. resol. 142.* quæ existit in deordinato, & veteri *part. 5. tract. 6. resol. 34.* in qua alios Theologos, ac Canonistas hoc idem tenentes cumulat; quibus ego addo Bordonum de *Professione Regular. cap. 3. Quest. 15. num. 63.* ubi titubatur in hac permissione; & idcirco in casu practico non omitendus, sed consulendus.

Tandem notandum venit, quòd licet in Matrimonio duplex sit Materia, & duplex Forma; quæ à duobus Conjugibus contrahentibus in quacunque ex tribus relatis opinionibus probabilioribus exhibetur; nihilominus ipsi non faciunt duo Sacramenta; sed unum tantum Sacramentum Matrimonii. Ratio est, quia duplices illæ Materiæ, & Formæ dicuntur partiales, & ex eis integratur Sacramentum ipsum, prout in genere contractus duplex Materia, & Forma in contrahendo proveniens à duobus contrahentibus conficit non duos contractus, sed unum contractum, ut latius demonstrat Emin. Card. de Lauræa de *Matrim. disp. 13. art. 5. ubi num. 81.* dat similitudinem Eucharistiæ, in qua adhibentur duæ Materiæ, Panis scilicet, ac Vinum; & duæ Formæ in consecratione; & tamen non constituunt duo Sacramenta, quia duæ partiales Materiæ, ac Formæ sunt ex quibus unum integrum completur Sacramentum. Etsi hæc similitudo non multum quadret; nam una species consecrata est verum Sacramentum sine consecratione alterius, cum Materia, & Forma Panis non dependeat à materia, & forma Vini; quod secus est in Matrimonio, in quo consensus, & verba unius conjugis pendunt à consensu verborum, & consensu alterius; adedut Materia, & Forma, quam exhibet unus ex contrahentibus nihil operetur, nisi concomitanter interveniat Materia, & Forma, quam subministrat alter Conjugum in eodem contractu.

DECISIO VI.

ARGUMENTUM.

Agitur de Ministro Sacramenti Matrimonii; & examinatur, An sit Sacerdos, vel ipsi Conjuges? Rationes sex pro Sacerdote, quæ tam en evacuantur. Aliæ septem pro Conjugibus, quæ illos veros esse Ministros hujus Sacramenti comprobant. Sacerdotis autem verba ad solam benedictionem deservire. Conjuges usque ab initio

D Eccle-